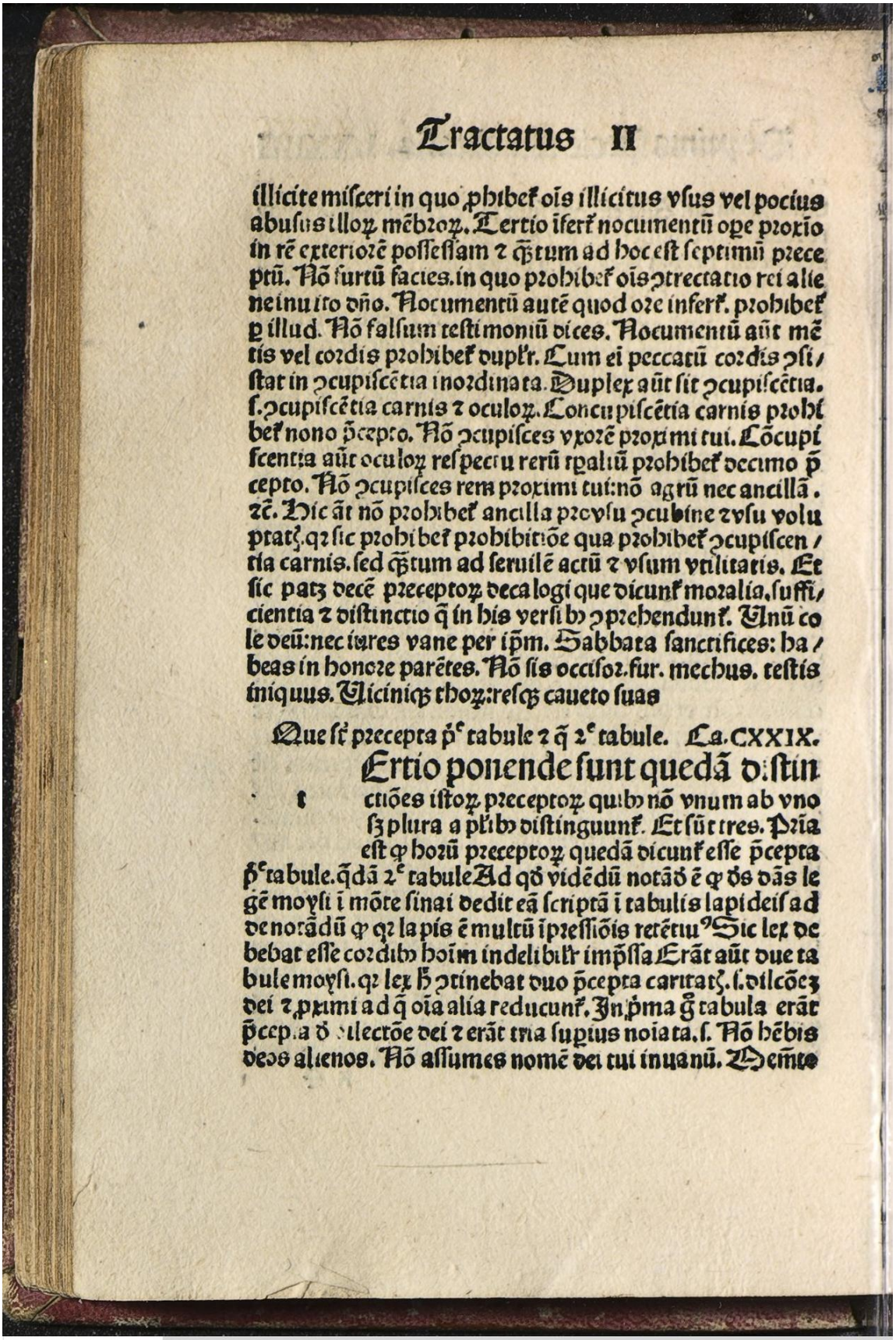

Tractatus II

illicite miſceri in quo ꝓhibet oīs illicitus vſus vel pocius abuſus illoꝝ mẽbroꝝ. Tertio iferꝫ nocumentū ope proxīo in rẽ exteriorẽ poſſeſſam ꝛ ꝙ̄tum ad hoc eſt ſeptimū ꝓcep ptū. Nō furtū facies. in quo ꝓhibet oīs ꝓtrectatio rei alie ne inuīto dño. Nocumentū autẽ quod ore inferꝫ. ꝓhibet ꝑ illud. Nō falſum teſtimoniū dices. Nocumentū aūt mẽ tis vel cordis ꝓhibet dupl'r. Cum ei peccatū cordis ꝓſi/ ſtat in ꝓcupiſcẽtia inordinata. Duplex aūt ſit ꝓcupiſcẽtia. ſ. ꝓcupiſcẽtia carnis ꝛ oculoꝝ. Concupiſcẽtia carnis ꝓhibet nono ꝓcepto. Nō ꝓcupiſces vxorẽ proximi tui. Cōcupiſcentia aūt oculoꝝ reſpectu rerū ꝛpaliū ꝓhibet decimo ꝑ cepto. Nō ꝓcupiſces rem proximi tui: nō agrū nec ancillā. ꝛc. Hic ãt nō ꝓhibet ancilla proꝓſu ꝓcubine ꝛvſu volu ptatꝫ. qꝛ ſic ꝓhibet ꝓhibitiōe qua ꝓhibet ꝓcupiſcen/ tia carnis. ſed ꝙ̄tum ad ſeruilẽ actū ꝛ vſum vtilitatis. Et ſic patꝫ decẽ preceptoꝝ decalogi que dicunt moralia. ſuffi/ cientia ꝛ diſtinctio q̄ in his verſib⁹ ꝓhendunt. Vnū co le deū: nec iures vane per ipm. Sabbata ſanctifices: ha/ beas in honore parẽtes. Nō ſis occiſor. fur. mechus. teſtis iniquus. Vicinicꝫ thoꝝ: reſcꝫ caueto ſuas

Que ſt̄ precepta p̄e tabule ꝛ q̄ 2e tabule. Ca. CXXIX.

Tertio ponende ſunt quedã diſtinctiões iſtoꝝ preceptoꝝ quib⁹ nõ vnum ab vno ſz plura a plib⁹ diſtinguunt. Et ſũt tres. Pria eſt q̄ horũ preceptoꝝ quedã dicunt eſſe ꝑcepta p̄e tabule. q̄dã 2e tabule Ad qđ vidẽdũ notãdũ ẽ q̄ ds dãs legẽ moyſi i mõte ſinai dedit eã ſcriptã i tabulis lapideis ad denotãdũ q̄ qꝛ lapis ẽ multũ ipreſſiõis retẽtiu⁹ Sic lex debebat eſſe cordib⁹ hoim indelibil'r impſſa Erãt aūt due tabule moyſi. qꝛ lex h̄ ꝓtinebat duo ꝑcepta caritatꝫ. ſ. dilcõez dei ꝛ ꝓximi ad q̄ oia alia reducunt. In ꝓma g̃ tabula erãt ꝑcepta d̄ dilectõe dei ꝛ erãt tria ſupius noiata. ſ. Nō hẽbis deos alienos. Nō aſſumes nomẽ dei tui inuanũ. Dieñto

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-i-34/0152
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG